

Zápis ze setkání s instituty 2. 11. 2021

Online

Výbor ČPtS: Jiří Berka, Vojtěch Černý, Ludmila Dušková, Magdalena Frouzová Skálův institut, Kamil Kalina SUR, Karel Koblíček, Jan Kubánek Dlouhodobý výcvik v integrativní psychoterapii, Alena Paloušová, Ondřej Pěč, Ján Praško, Helena Strnadlová, Petra Žufníčková, Marie Lhotová

Instituty: Dana Holubová ČSPAP, Petr Junek Psychoanalytický institut, Jan Dufek Česká společnost pro katatymně imaginativní psychoterapii, Martin Wagenknecht Společnost pro logoterapii a existenciální analýzu, Eliška Jírová Rafael institut asistentka, Martin Mahler Rafael Institut, Vlastimil Sojka Společnost pro logoterapii a existenciální analýzu

---

Vázaná živnost psychoterapeutické poradenství – jaké na to mají instituty názor?

D. Holubová: většina psychoterapie je již nyní vykonávána mimo zdravotnictví, dle vlastní zkušenosti cca ¾ osob s psych. diagnózou, neumí si představit, že by zdravotníci byli schopni obsloužit takový počet lidí; je potřeba zajistit např. pojištění „na blbost“ pro nezdravotníky – takové věci řeší ČAP

A. Paloušová: diskuse probíhá již dlouho, ale poslední dobou začínají vznikat pravidla a padat rozhodnutí; vedení dokumentace a pojištění – mimo zdravotnictví k tomu nelze nikoho donutit

M. Wagenknecht: i nezdravotníci by chodili na supervize, museli by být v nějakém zařízení; ošetřit podmínky, jak vstupovat do živnosti (dohled) – vznik hierarchie, kdo s čím a kým může pracovat;

A. Paloušová: v rámci živn. zákona neexistuje nástroj, jak cokoliv vymáhat; limity neklad ČPtS, ta jen předává informace od legislativců

D. Holubová: jak bychom si představovali, aby poradce mimo zdravotnictví ideálně fungoval? členové ČAP musejí splňovat určité požadavky; nevidí problém se závažnějšími diagnózami mimo zdr., ale ti lidé musejí mít schopnost poznat, kdy už by měli pacienta odeslat do zdr. zařízení

O. Pěč je zásadně proti

J. Praško: je potřeba se sjednotit zejména v legislativním procesu; jak tyto poradce vzdělávat a koho? kdo se smí vzdělávat ve výcvicích pro zdravotníky? kdo bude výcviky akreditovat? koho tam vzít a koho ne?

P. Junek: mimo zdr. se často vykonává pst činnost, ale zároveň klin. psycholog často dělá poradenství; dělící čára je nejasná; pokud se podaří ovlivnit; jsou instituty dostatečně kompetentním partnerem pro státní autority?

M. Mahler: při příštích setkáních by instituty prezentovaly, s jakými problémy se potýkají;

L. Dušková: můžeme spolupracovat s nějakým právníkem?

J. Praško: toto řeší ministerská pracovní skupina pro psychoterapii = léčba se neposkytuje nikde jinde než ve zdravotnictví

P. Junek: musíme nabídnout přehledné prostředí vzdělávání (podle kategorií, odstupňovat)

A. Paloušová: nejprve se musejí ukotvit instituty, aby mohly absolventům vystavit státem uznané potvrzení

J. Praško: institut se musí někde schválit a živnost udělí živn. úřad na základě toho, co musí žadatel splňovat – kdo tento seznam vyhotoví? zastřešuje MZ ČR nebo MŠMT? ve školství – jaká univerzita to bude zaštiťovat?

V. Sojka: jak zacházejí instituty s lidmi mimo zdravotnictví?

Návrh: příští setkání uskutečnit na téma kazuistik – dva instituty; nejprve je zapotřebí dát dohromady otázky (jak vzděláváme lidi mimo a ve zdravotn.) – jeden z „přednášejících“ bude Rafael institut

Kdo může vstoupit do výcviku?

J. Praško: které profese by mohly do výcviku vstoupit? na stránkách ČAP seznam profesí je, na stránkách IPVZ snad také

diskuse o profesi kněží; učitelé? P. Junek navrhuje skupinové tréninky

J. Dufek: důležité je, že se míchají lidi z různých profesí, supervizní část výcviku nemusí dokončit každý

A. Paloušová: požadavky na xupervize některé lidi „nutíme“, aby si z pacientů vytvořil psychoterap. pacienta, i když jeho profese je úplně jiná

L. Dušková: je důležité, aby na potvrzení od institutu bylo jasně uvedeno, k čemu je absolvent oprávněn

Shrnutí:

J. Dufek: pokud má institut akreditaci pro zdravotnictví, tak kdyby vznikla vázaná živnost, vznikla by další akreditace pro vázanou živnost? asi ano

A. Paloušová: začínáme se potkávat ve vnímání situace; je potřeba spolupracovat a navzájem si klást otázky

V. Sojka: jak frekventanti získávají svoje klienty?

M. Wagenknecht: instituty nejsou samy, kdo vzdělávání tvoří, ale jsou součástí systému; dostávají nyní více prostoru, což je pozitivní

L. Dušková: začínáme jít po společné cestě

H. Strnadlová: ukazuje se, že ČPtS mantinely netvoří, ale jen o nic předává informace

M. Lhotová: nejistota, kolik práce bude na struktuře výcviků a jak je složité, když se míchají zdr. a nezdr. profese – aby se frekventanti naučili, co potřebují; aby lidé věděli, kam moho přijít pro pomoc a jak se to jmenuje

K. Koblic: hledat to, v čem se zdr. a nezdr. frekventanti potkávají a liší

M. Frouzová: zdá se, že nechceme vidět realitu, že mnoho lidí psychoterapii mimo zdr. provozuje, tato praxe rozšiřuje; psychoterapeut není jen lékaři, ale vyžaduje to další kompetence

E. Jírová: požadavek sepsat otázky pro instituty na příště

Zapsala: Petra Žufníčková